

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprjin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85, —
APARE SĂPTĂMÂNAL

„Mă rog ca toți să fie una“ (Ioan 17,21)

Ultimele clipe petrecute de Domnul Isus în mijlocul alor Săi înainte de a porni spre Calvar, au fost cele mai adânci și mai mișcătoare din tot timpul celor 3 ani și jumătate, cât au fost împreună. Clipele despărțirii de cei dragi sunt totdeauna pline de duiosie și durere.

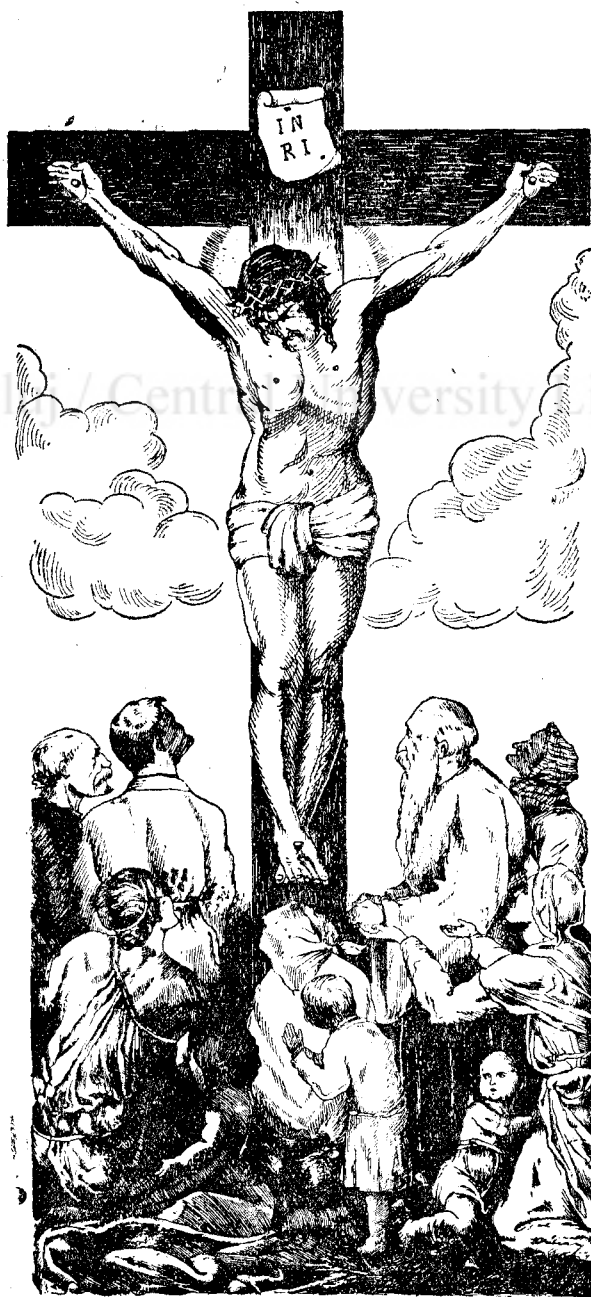
În seara aceea, după Cină, Domnul își „încheia“ lucrarea pe care Tatăl i-a dat-o să o facă.

În curând avea să „părăsească“ lumea în care a trăit 33 de ani ca Necunoscut, ca un Străin și Călător; pământul pe care a venit, ca trimis al dragostei Tatălui cerească și pe care El a pribegit flămând, însetat, sărac, suferind de căldură și frig și suferind mai ales nerecunoștința, hulele și batjocurile oamenilor, avea să-i arate în curând ultima sa nerecunoștință: *Crucea!* Pământul pe care au călcat sfințele lui picioare, în pulberea căruia au căzut lacrimile Lui, și căruia a venit să-i aducă pacea, avea să se lipsească în curând de acest „Oaspete“ care era chiar Stăpânul lui și pe care nu l-a cunoscut.

Ah! Cât de mult au dorit ai Săi să-L aibe mereu cu ei, pe El, pe dulcele lor Isus, pe dulcele lor Prieten, în apropierea Căruia se simțeau atât de bine. Cât de greu le-a venit auzind acel: „Mă duc“ — pe care ei îl voiau cât mai depărtat și dacă se poate, niciodată.

Aceasta însă nu se putea acum. El trebuia să se „despartă“ de ei pentru o clipă, și să se urce pe Cruce, tocmai acolo unde nimeni nu-l putea însoți, fiindcă El Singur a trebuit să bea paharul pentru toți, aceasta pentruca să poată fi apoi împreună nu numai ei cu El, ci toți copiii Lui pe care credința și dragostea Sa avea să-i strângă în jurul Scaunului de domnie pentru vecii vecilor. Aici pe pământul care n'a vrut să-L cunoască pe El, pe pământul unde El

n'a avut nici măcar o colibă și un colț de piatră pe care să-și plece capul, pe pământul acesta plin de fărădelege și întinat

nu se putea întemeia împărăția Lui.

El are să întemeieze în curând ceruri noi și un pământ nou în care va locui neprihănirea (II Petru 3,13). Acolo nu vor mai fi lacrimi și dureri, prigoane și temnițe. Ura și dujmănia oamenilor, ori ispitele și înșelăciunile lumii nu vor mai fi. Căci cele dintâi lucruri au trecut. Acolo se vor întâlni toți cei credincioși cari „au biruit“ pe „balaurul“ și nu s'au întinat cu lumea și cu învățăturile lui Balaam și ale Nicolaiților; cari au fugit de amestecătura învățăturilor drăcești ce amestecă adevărul cu nelegiuirea, cari mai bine au suferit prigoane și moarte, de cât să ciuntească din adevărul Evangheliei după poftele nelegiuite ale oamenilor acestui veac. De aceea preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace (II Petru 3,14).

„Tată, a sosit ceasul!“! Cu aceste cuvinte își începe Domnul Isus Rugăciunea în acea tainică seară când avea să plece către Golgota. „Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te Proslăvească pe Tine. După cum i-ai dat putere peste orice faptură, ca să dea viața vecinică tuturor acelor pe cari i-ai dat Tu și viața vecinică este aceasta: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu (versurile 1-3). (Citiți, rugându-vă, întreagă această minunată și cutremurătoare Rugăciune, plină de mângâiere, adâncă și înălțătoare. Ev. Ioan 17)

În primul rând, Fiul îi spune Tatălui, că a „sfârșit“ lucrarea pe care i-a dat să o facă: *Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume; Ai Tăi erau, și Tu mi-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău“* — Și cere să fie proslăvit de Tatăl.

În al doilea rând se roagă pentru ai

(Continuare în pagina 2-a)

GÂNDURI REGALE

Credința nu stă oblojită în cele patru ziduri ale bisericii, ci în sufletul fiecăruia.

Biserica nu e un element material al Statului, ci numai unul moral.

Preoția nu e o funcție publică, este o chemare, un apostolat, care se îndeplinește cu suflet și cu dragoste.

Ziarul („România“ 10 Martie 1939).

Dacă Biserica este dela Dumnezeu, Ea trebuie să fie una, nu numai cea din Corint, ci de peste tot rotogolul pământului căci cuvântul de Biserica, nu însemnează dezbinare, ci unire și bună înțelegere. (Sf. Ioan Gură de Aur. Om. I. Cor.)

DOAMNE

Doamne, patimile'n valuri dau asupra mea război
Să mă înnece ca pe-o barcă în a lor viclean puhoi
Gânduri rele mă trământă și mă mână la perzare
și n'am altă mântuire decât mila Ta cea mare.

Doamne risipește-mi valul stricăciunii sufletești
Cu puterea Crucii Tale căci Tu poți orice voești;
Pune duh de priveghere' 'nal meu suflet păcătos
Ca să nu mă mai înșele dușmanul cel mincinos. C. T.

Inălțarea Domnului (Luca 24,51)

Amintirea acestei zile are pentru noi creștinii mare însemnătate, pentru că în această zi Domnul nostru Isus Hristos s'a înălțat la cer cu trupul Său și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl.

Ce fericire nespūsă pentru întreg neamul omenesc! Trupul nostru cel stricacios, înălțat și cinstit a ședează în cămara Tatălui celui ceresc. Asta înseamnă că și noi cei ce credem în Hristos ne vom împărtăși de fericirea împărăției Tatălui celui ceresc.

Și cu drept cuvânt fiindcă făgăduința Domnului Isus: *Mă du: să gătesc vouă loc, nu poate rămâne mincinoasă.* „Și când voi merge, zice El și vă voi găti, iarăs voi veni ca să vă iau la Mine ca unde sunt Eu să fiți și voi (Ioan 14,1-3) *In casa Tatălui meu, zice El mai departe sunt multe locașuri* Mântuitorul n'a zis, un loc, sau două, ci multe.

Asta înseamnă că acolo va avea intrare și locuință și ap. Petru, cel ce s'a lepădat de El, dar căindu-se și-a spălat lepădarea cu amare lacrimi, ca și desfrânata care a udat cu lacrimi picioarele Domnului și le-a șters cu părul capului său. Va avea loc vameșul care a fost gata a jertfi pentru săraci jumătate din avuția sa și în acelaș timp și tâlharul cel răsrignit pe cruce.

Acolo, în sfârșit au loc și adevărații creștini. (Ioan 5,24) Așa că toți cei ce credem în Domnul ne putem numi cu drept

cuvânt fericiți. Pentru noi s'a deschis lume nouă, lumea spirituală, eternă, cerească. Avem un Rai nou, nu pământesc, ci

ceresc, plin de atâtea bucurii, încât, după cuvântul Sf. scripturi, gura nu poate să le spună, pentru-că ochiul nu le-a văzut urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s'au suit (I Cor 2,9).

Și apoi noi cu toții suntem chemați acolo fără deosebire, ca niște drepti moștenitori (Rom. 8,17) de către Mântuitorul și Domnul nostru Isus Hristos. *Veniți către Mine, ne chiamă El din ceruri, toți cei osteniți și însărcinați și Eu vă voi odihni pe voi.* (Matei 11,28) Și cum nu ne-am bucura în ziua de astăzi, când Domnul nostru nu numai că ne-a izbăvit de păcat și de moarte, dar încă ne-a pregătit nouă și locuri dulci de odihnă, chemându-ne la Sine în fiecare minut ca să ne împărtășim fericirii Sale celei cerești.

Cum să nu-i mulțumim în această zi Domnului și să nu-L slăvim, când ne dă dovadă de atâtea milă și bunătate către noi păcătoși.

Trimisă de Fr. Gh. Macamete

Pentru eroii cerului.

Ne gândim cu drag la voi
Preaiubiți și dragi eroi
Ce-ați murit pe câmp de luptă
Având fața voastră suptă
De ne-cazuri și ispite
Și de valuri felurite

Inșă nu v'ați dat bătuți
Și cu dușmani nevăzuți
Fără cuiva a vă plânge
Ați luptat până la sânge
Și-ați rămas biruitori
Pomeniți de mii de ori.

Voi ne-ați fost părinți și frați
Cari și astăzi ne 'nvățați
Și ne îndemnați de sus
Să luptăm pentru Isus
Și'n ceruri vă bucurați
Și pe Domnul laudați

Când vedeți că printre noi
Tot se mai găsește eroi
Printre zecile de mii

Tot se mai găsește copii
Cari viața să și jertfească
Pentru Patria cerească

Ne gândim cu drag la voi
Preaiubiți și dragi eroi
Căci prin lupta ce-ați purtat
Voi la Domnul ne-ați chemat
Ați fost, sunteți și veți fi
Neuitați în veșniciei.

Noi vă vom urma mereu
In slujba lui Dumnezeu
Da, vă vom urma pe voi,
Nu vom da nicicând 'napoi
Ci cu toții vom sui
Golgota — și om suferi.

Preaiubiților eroi
Astăzi ne unim cu voi
Ne legăm prin legământ
Să slujim pe Mielul sfânt.
Doamne sfinte fi cu noi
Fă din toți viteji eroi.

„Mă rog ca toți să fie una“ (IOAN 17,21)

(continuare din pag. 1-a)

Săi, pentru cei cari au primit și au crezut în mărturisirea Lui. „Pentru ei mă rog. Nu pentru lume“, ci pentru acei pe cari Mi i-ai dat Tu. (vers 9). Cu îndrăsneala pe care Fiul o are înaintea Tatălui și cu toată căldura inimii Sale dumnezeiești, Domnul Isus mijlocește pentru ai Săi, rugând pe Tatăl, Să-i „păzească“ „de cel rău“, să-i „sfințească“ prin „Cuvântul Său“ care este adevărul și pentruca să aibă și ei într'ânșii, „bucuria Mea deplină“ (vers 13)

Se roagă apoi și pentru cei „ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. *Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentruca lumea să creadă că Tu M'ai trimis*“ (vers 21). Acelaș lucru repetat încă de două ori în versurile 22 și 33, arată cât de stăruitor s'a rugat El Tatălui pentru unirea tuturor celor credincioși celor ce cred în Numele Lui și sunt membre ale trupului Său. (Romani 12, 5).

„Mă rog ca toți să fie una“. Acum 19 veacuri, această rugăciune a arătat oamenilor precis, de ce a venit în lume Fiul lui Dumnezeu. Cei credincioși au auzit mereu rugăciunea aceasta și Biserica o repetă, dar, „unirea tuturor“ a întârziat și întârzie mereu din multe, multe pricini pe care nu le putem scrie aici. Vedem însă că despărțindu-se în diferite confesiuni și secte, cre-

știnii au ridicat între ei iarăși zidurile de despărțire unii de alții, fiecare străduindu-se să câștige cât mai mulți aderenți, nu pentru Hristos ci pentru confesiunea ei proprie, chiar cu prilejul vrăjmășiei și certei cu o altă biserică sau confesiune.

O fraților iubiți, până când? Va veni Domnul și ne va găsi certându-ne unii cu alții. Oare nu va lua biciul și ne va alunga dela Sine, dacă astfel din pricina noastră e hulit Numele Lui între neamuri? (Romani 2, 24).

Voi, copii ai Domnului, de ce vă certați ca cei necredincioși și aruncați pietri de potignire unii în calea altora? Incețați cu duhul strâmt al sectarismului și legalismului și pe desupra a tot ce este omenesc, dați-vă mâna! Iubiți-vă! Prin aceasta va cunoaște lumea că sunteți ucenicii Mielului. Veniți cu toți să ne strângem laolaltă într'o Familie a Domnului, unindu-ne în dragostea Lui, toți cei ce-L iubim pe Domnul și Mântuitorul nostru cel bun. El ne este de ajuns; dragostea Lui ne este de-ajuns. Să rămânem în El strâns uniți, pe veci uniți cu El.

Programul nostru este scurt: Să-L iubim pe El. Să ne iubim unii pe alții. Și să ne pregătim pentru venirea Lui căci în curând El iarăși va veni. Atunci ai Săi, vor fi luați acolo ca să fie cu El, să vadă slava Lui pe care i-a dat-o Tatăl (vers 24)

O ce sfântă și măreață clipă ne așteaptă! Inimile noastre încep să cânte încă de

aici din mijlocul lacrimilor, durerilor și prigoanelor lumii. Ce sunt toate acestea față de veșnicia marilor bucurii ce vor veni Amin, vino Doamne Isuse! (Apocalips 22)

De când citesc această scumpă foaie

Ce ne scrie un cantor — Toate foile sunt pline cu minciuni — Mult m'am îndulcit, citind această foaie

Dați-mi voe să vă trimit această epistolă prin care vă fac cunoscut că subsemnatul citesc această drăguță foaie din iarnă nu nu mai țin minte de când, d-voastră aveți datele și v'ași ruga să fiu avizat când mi-se împlinește jumătate de an să trimit abonamentul, pentrucă D-voastră v'ați făcut datoria de ne-ați îndulcit Duminecă de Duminecă, acum și noi ne vom face datoria. Dară un lucru v'am ruga, dacă nu vă supără scrisul nostru; nu se poate mai mări toaia și în scris și în preț fiindcă prea puțin ne scrieți. Noi cei dela orașe mai mici și dela sate, găsim foi destule la librării, dar toate aceste foi aduc cu ele o desagă de minciuni, nici un adevăr; eu cel puțin vă pociu declara, că de când citesc această foaie scumpă nu m'am săturat niciodată să nu rămând flămând din citania ei.

Cu acestea puține cuvinte închei scrisul, dorindu-vă pacea Domnului Isus Hristos.

Cu stimă

Ioan G. cântăreț (H.)

Doamne, sporește-ne credința! (Luca 17,5)

Credința este temelul vieții sufletești și a lucrării apostolice. Nu poți convinge până nu ești tu însuși convins; pentru a hotărî pe alții trebuie mai întâi să fii tu însuși hotărât.

Și unde se găsește această convingere și această hotărâre? În acela și nu mai în acela pe care Isus îl luminează, în acela care cunoaște pe Isus Hristos, care-L cunoaște nu numai așa slab, și superficial, ci în acela care îl cunoaște bine, pe deplin, serios și adânc. Acela, căruia i-s-a arătat Isus și care a ascultat de cuvântul Său

El, Isus, a putut zice: *Eu sînt lumina lumii, cel ce mă urmează pe Mine nu va umbra în întunec, ci va avea lumina vieții* (Ioan 8,12).

El singur, este lumina pentru că El singur este înțelepciunea lui Dumnezeu. Înțelepciunea oamenilor, ceace ei numesc cu acest cuvânt, nu e decât nebunie, întunec; afară dacă ea nu e o rază din acest Soare și dacă nu vine dela această înțelepciune mai înaltă.

Înțelepciunea credinței

Cea mai înaltă înțelepciune este cea a credinței. Suntem foarte înțelepți și savanți când credem. Ceeace lipsește zilelor noastre, nu sunt înțelepții și savanții fiindcă de aceștia sunt mulți și nu sunt de nici un folos, când înțelepciunea lor nu vine dela Dumnezeu.

Știi ce trebuie, pentru a trezi lumea? Suflete credincioase, suflete de sfinți, luminoase și simple! Numai sufletele cari au întrînsele lumina lui Hristos, pot să lumineze și pe alte suflete. În afară de Isus Hristos, nu se află de cât întunec și înșelăciune amară.

Să trăim din credință

Trebuie să trăim din credință, însă nu dintr'o credință obișnuită, ci dintr'o credință luminoasă și activă. Ne trebuie deci duhul de credință, pentru a cunoaște pe Dumnezeu. E Isus Hristos care ni-L arată. *Nimeni nu cunoaște pe Tatăl fără numai Fiul și cui va voi Fiul să-i descopere* (Matei 11,27)

Ne trebuie această credință pentru că să pătrundem în inima lui Isus, mai adânc decât lanca lui Longin, pentru că să află acolo, adânc

Lui iubire, în toată măreția și puterea ei.

Credința jertfitoare

Vrea ori nu vrea lumea, Dumnezeu este Stăpân. Datoria noastră este a-L urma. A sluji lui Dumnezeu, este a domni, și mai mult decât atât. Cel ce crede și e pătruns până în adâncul sufletului de acest har, nu are nevoie de nimica. El se odihnește în Dumnezeu, îl vede, ca să zicem așa, și urmarea este că: suferințele, jertfele, prigonirile nu sunt decât lucruri prea puțin însemnate, față de prețul nespus de scump al cunoașterii Sale.

Dar unde și cum ne învață Isus Hristos a cunoaște pe Dumnezeu? În viața de unire cu Dănsul, în rugăciune; iată de ce unii neînvațați după lume, știu adesea mai mult decât savanții.

Pentru a ne cunoaște

Noi avem nevoie de credință pentru a ne cunoaște pe noi înșine, pentru a ne cunoaște scăderile, păcatele, și darurile ce le-am avea dela El.

Avem nevoie de o lumină mai puternică decât lumina omenească pentru ca să ne cunoaștem într'adevăr cu sinceritate, fără mândrie și fără descurajare. Această lumină e credința. Credința ne arată slăbiciunile noastre, scăderile și păcatele noastre și ne arată și leacul în Isus Hristos. Și tot ea ne face să cunoaștem darurile lui Dumnezeu și întrebuintarea ce trebuie să le-o dăm pentru a ajunge la planurile Lui.

Pentru a fi apostoli

În sfârșit, noi avem nevoie de credință pentru a fi apostoli, spre a recunoaște drepturile lui Isus Hristos, puterea, autoritatea Lui asupra noastră și asupra sufletelor... Cu n ne-am putea împlini noi chemarea, dacă credința nu ne-ar veni într'ajutor? Și să nu spunem: dacă aș fi sănătos, dacă aș fi bogat, dacă aș avea timp... aș face atât pentru mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor. Fiind însă eu bolnav, sărac, ocupat, ce să fac? Oare când Domnul a voit să cucerească lumea, a ales de apostoli oameni savanți, bogați, oameni de încredere, mari după părerea lumii? Nicidcum! El a ales oameni săraci, neînvațați, necunoscuți. Cu astfel de oameni lucrează El și azi și de acest fel de oameni este El slăvit. *Și i-a plăcut lui Dumnezeu — zice sf. Pavel, să nimicească cele ce sunt prin cele ce nu sunt și să arăte de nebunie toată înțelepciunea omenească, prin nebunia crucii* (I Corinteni 1,28).

Uneltele credinței

Astfel de unelte îl slăvesc mai mult, căci se vede bine că nu sunt ele care lucrează, ci El. Credeți oare că convertirea — întoarcerea sufletelor, este opera, isprava oamenilor? Lumea e plină de biblioteci, cari conțin lucrări minunate care însă nu fac pe nimeni mai bun. Convertirea sufletelor e opera lui Dumnezeu.

Noi, în neștiința noastră, atribuim uneltei văzute, care e predicatorul, reușita. Dar știți voi cine e adevărata unealtă? Acel suflet necunoscut, ascuns, care se roagă, suferă și crede. Iată unealta lui Dumnezeu.

Fiți credincioși!

Fiți credincioși nu numai în zilele de izbândă — atunci e ușor — dar fiți credincioși și în zilele de părută înfrângere. Izbânda noastră este asigurată, este marea izbândă a lui Isus pe care el ne-o dăruiește nouă.

Acel care are credință nu rămâne niciodată înșela. Priviți la Isus și mergeți înainte.

(După cartea: „Spre Regele iubirii“, apărută la Săbăoani — Roman prețul 25 lei.

Tu ești acela!

Tu ești acela care-ai făcut
În viața asta atâta rău!
Tu ești acela — deși ai vrut
S'arunci pe altul păcatul tău!

Tu ești acela, de ce te ascunzi.
De ce te crezi mai nevinovat
Tu ești acela și nu răspunzi
Și-arunci pe altul al tău păcat.

Tu ești acela; un crud călău,
Tu ești acela: un desfrânat!
Tu ești acela: un suflet rău,
De ce faci pe-altul mai vinovat?

Tu ești acela, care-ai crezut
Că nu-ți știe nimeni păcatul tău
Tu ești acela! Când l-ai făcut
Văzut-a ochiul lui Dumnezeu!

Tu ești acela care de azi
Va trebui să suspini mereu
Spălând în lacrimi al tău obraz
Să ceri iertare lui Dumnezeu.

Tu ești acela! tu singur ești
O, nu încerca, iar să te ascunzi,
Că'n ziua Marelui Dreptăți cerești
Nu vei avea ce să mai răspunzi!

T. D.

Căutați pe Domnul (Isaia 55,6)

Ce nu caută omul pe lumea aceasta! Caută o bucată de pământ, caută o slujbă, caută bani, caută cinste, caută soție, caută o descoperire și câte altele. Și Doamne, de multe ori se întâmplă că cei care au căutat ani și ani de zile, în loc să-și producă bucurie își aduce durere ba se prea poate și rușine.

Marele împărat Napoleon tocmai când socotea că va ajunge stăpânul Europei, tocmai atunci a fost părăsit de ai săi și a murit sărac și amărât pe o insulă. Apoi la fel au pățit-o și alții.

Nu s'au înșelat însă și nu se înșeală cei ce au căutat și caută pe Cineva scump și drag, pe Domnul Isus Hristos. Nu s'au înșelat și nu se înșeală toți acei cari au ca parolă în viața aceasta: „Cât mai aproape de Domnul“.

Pentru mulți însă a căuta pe Domnul e nebunie. Pentru mulți a căuta pe Domnul și a trăi cu El înseamnă o povară grea pentru ei. Ce dureros! Cât muncește omul să-și agonisească o bucată de pâine! Cât muncește omul pentru trupul acesta care va putrezi! Dar când e vorba de a căuta ce e mai scump, ce e mai sfânt, nici o osteneală! Dar slavă Domnului! În țara noastră sau ivit și din aceia cari aleargă și caută comoara cea neprețuită. În țara noastră și prin alte țări avem astăzi, secerători harnici! În țara noastră și prin alte țări sunt oameni cari în ciuda vremurilor stricate caută și vestesc pe Domnul! Ah, ce lucru frumos!

Dragă cititorule, tu ai înțeles cuvintele dela Isaia 55,6? Știi când îl vei găsi pe Domnul? Știi când este El aproape? Cât ești în viață, dragă cititor. Dar poți ști cât vei trăi? Ești sigur pentru ziua de mâine? Cred că nu. Deaceia chiar de astăzi caută pe Domnul și vestește-L și altor frați și spune-le astfel: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui și să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând [Isaia 55,7].

I. T.

Rugăm pe fiecare cititor să ne câștige câte un abonat

În Carul Lui

*În carul Lui de biruință,
Ne poartă Domnul Dumnezeu,
Cum a purtat adinioară
Pe prietenul lui Eliseu.*

*În carul Lui de biruință,
Ne poartă Domnul tot mai sus,
Pe cei ce s'au noit vesmântul
În jertfa Blândului Isus...*

*În carul Lui de biruință,
El ne-a chemat să ne suim,
Prin orice fel de suferință,
Să trecem și să biruim...*

*În carul Lui de biruință
La luptă stăntă am pornit,
Și cu Isus Biruitorul
Vom birui pân' la sfârșit...*

Ilie Popovici

La cerere putem trimite cititorilor noștri și Sf. Scriptură sau Testamentul Nou. Adăogați la costul cărților și ceva pentru speșele poștale.

*Adresați-vă la Vieța Creștină
Cluj str. Chintăului 51*

LUNA CĂRȚII. Sufletul nu poate trăi fără hrană. Iar această hrană o găsește în primul rând în cartea cărților — Sf. Scriptură, Biblia. Apoi cărțile cari izvorăsc din acoastă „fântână“ sunt cea mai bună „pâine“ de toate zilele, care ne hrănește și cea mai bună „apă“ ce ne adapă. Dela Redacția foii „Vieța Creștină“ putem trimite cititorilor noștri următoarele broșuri: *Inchinătorii lui Baal Lei 5* — *Hotărâți și statornici Lei 5* — *Adevărata fericire 1 Leu* — *Să ne lăsați în pace 1 Leu* — *Unde ești? Lei 5* — *Din lupta Domnului poezii Lei 5* — *Așa zice Domnul poezii Lei 5* — *Cântați Domnului, carte de cântări religioase Lei 30.*

Pentru înzestrarea armatei

Toată țara dăruiește pentru înarmare și apărarea granițelor. M. Sa Regele a dăruit 5 milioane iar Marele Voevod Mihai 500 mii lei pentru „înarmarea Patriei“

Donațiile pentru fondul de înzestrare a armatei și apărarea granițelor, cresc pe zi ce trece; toți cetățenii țării mici și mari, bogați și săraci, copii și bătrâni, țărani și intelectuali, dau obolul lor, pentru marea operă de apărare a țării, în cepută de d-l primministru Ar-

mand Călinescu.

In fruntea dăruitorilor s'a înscris însuși M. Sa Regele cu 5 milioane lei și Măria Sa M. V. Mihai cu 500 mii lei.

Dăm mai jos, alesele scrisori regale, adresate d-lui președinte al Consiliului de Miniștri.

Scumpe Doamne Președinte al Consiliului.

Adânc mișcat de avântul cu care chiar cel mai sărac contribuie în aceste elipe la înarmarea Patriei cred că este o elementară datorie către țară să-mi dau și eu obolul meu. Vă remit deci aci alăturat suma de 5.000.000 (cinci milioane) lei pentru fondul apărării naționale.

Carol

Domnule Președinte,

Văzând că toată suflarea românească contribuie la sprirea fondului pentru înzestrare, vă remit și eu suma de 500.000 lei, pe care o dau din toată inima pentru întărirea scumpei noastre oștiri.

Vă rog domnule Președinte, să credeți în sentimentele mele de bun român și iubitor al scumpei noastre țări.

Mihai

Un apel pentru ajutorarea sărașilor

Acum vreo două luni, Doamna Maria general medic N. Marinescu a lansat un apel către toți oamenii de bine ca să trimeată la adresa: spit. Medico-Militar 5. „hăinărie, rufăcie, paturi vechi, etc. pentru a fi transformate pentru copiii orfani și găsiți“.

La acest apel s'a răspuns cu o neașteptată bunăvoință. In special oamenii modești au dat dovadă de

o dărnicie care le face cinste. Pachete care conțin obiecte de felul celor indicate în apel continuă să sosească zilnic. Se vor înmagazina într'un mare depozit, de unde apoi să fie distribuite, în caz de război, orfanilor.

Această faptă bună cere și de acum înainte sprijinul tuturor pentru binele celor lipsiți.

De toate și de pretutindeni

— DREPTATE PENTRU TOȚI

A făcut mare vălvă arestarea președintelui Curții de Apel din București Al. Liciu, pentru lovituri, cari au cauzat moartea unui servitor al său. Parchetul de Roman [în jud. Roman s'a petrecut fapta aceasta] a cercetat cazul și l-a acoperit pe d-l președinte.

Cercetându-se cazul, el a fost aflat totuși vinovat, înlăturat din slujbă și dat în judecată.

— **BUN CĂȘTIG.** Societatea de telefoane și-a publicat decurând bilanțul pe anul trecut. Din socotelile publicate reese că societatea a avut un beneficiu de 345 milioane 201.641 lei.

— O NOUĂ MITROPOLIE ORTODOXĂ a luat naștere.

Episcopia Râmnicului a fost ridicată la acest rang mutându-se la Craiova.

— TIMPUL ȘI SĂMÂNĂTURILE.

In ultimele zile au căzut ploi în toată țara. Pe unele locuri au fost furtuni mari și puhoaiete căzute de sus cu vânt, au făcut și pagube, rupând pomi, ba a dărâmat și case.

Sămânăturile stau bine. Porumbul a răsărit pe alocuri, iar holdele foarte frumoase, cresc repede.

— COMANDANTII DE ȚINUT AL

GĂRZII F. R. N. au depus jurământul în fața d-lui primministru Ar. Călinescu. D-sa a arătat rostul Gărzii dând îndemnuri pentru lucrul pe care ea îl are de făcut.

— ÎN VIZITĂ LA ROMA D. Mi-

tiță Constantinescu, ministru de finanțe al României, a vizitat Italia zilele acestea, fiind foarte bine primit de conducătorii guvernului italian. A fost primit și de Ducele Mussolini de regele împărat și de Papa. Această vizită va avea ca urmare o mai strânsă colaborare economică între România și Italia.

— UN PORTRET DE 8 METRI

A M. SALE REGELUI In cadrul festivităților de 10 Mai la București, Subsecretariatul de stat al propagandei a împodobit fațada sa cu un uriaș portret al M. S. Regelui, înalt de 8 metri, pe un fond alb drapat închis într'o ramă împodobită cu coroana; de jur împrejur, pe panouri separate prin ghirlande de brad, s'au aplicat decorativ insignele regale. Deoparte și de alta încheind acest vast panou, s'au așezat două mari arcepele, căzând liniștit dealungul arcașelor până la pământ.

Vin alegerile--Se deschide parlamentul

O nouă lege electorală — In zilele pe 1 și 2 Iunie vor avea loc alegerile pentru Cameră și Senat — Cine vor putea fi aleși și alegători — Vor vota și femeile

In adunarea conducătorilor F. R. N. ținută la București în 9 Mai, D-l primministru Ar. Călinescu după ce a arătat înfăptuirile guvernului care de 15 luni stă la cârma Statului, a anunțat că M. Sa Regele văzând că țara a intrat în făgașul liniștei, a binevoit să aprobe și să întărească noua lege electorală, [înlocuită de D-l primministru și d. Victor Iamandi, ministrul Justiției,

După noua lege electorală n'au dreptul să fie aleși sau alegători decât numai acele persoane care fac dovadă că muncesc într'o meserie: fie plugărie, negustorie, industrie sau ocupație cârturărească.

Cine nu îndeplinește o muncă, acela nici nu poate vota nici nu poate fi ales.

2. Camera va avea numai 258 de deputați, iar Senatul 88 de senatori aleși, 88 numiți de Rege și alți câțiva de drept.

3. Va vota numai aceia care știu carte.

4. Nu-și va putea pune candidatura decât acela care e înscris în Frontul Renașterii Naționale.

5. Votul nu se mai dă pe liste, ci pe persoană.

Deputații se aleg pe 6 ani iar senatorii, [numiți și aleși] pe 9 ani Femeile nu pot fi alese în Cameră dar pot vota.

Au dreptul de vot pentru alegerea deputaților, cetățenii români bărbați și femei, care întrunesc condițiunile următoare:

a. Au vârsta de 30 ani împliniți;

b. Sunt știutori de carte;

c. Practică efectiv o îndeletnicire întrând în vreuna din următoarele trei categorii:

1. Agricultură și munca manuală;

2. Comerțul și industria;

3. Ocupațiuni intelectuale. (Art. 5)

Aceleași condiții se cer și pentru alegătorii la Senat.

Pentru a fi ales în Senat bărbați sau femei se cere vârsta de 40 ani.

Pacea se clatină mereu

Sezonul discursurilor — Asigurări de pace și amenințări de război — Dă, că și eu dau — O bubă rea : Danzigul

Deși nu-i vară și deci nutocmai așa de cald, oamenii sunt totuși tare inferbântați de ceartă. In mai puțin de o lună, toți marii conducători ai popoarelor, au vorbit lumii, apostrofându-se, certându-se ori amenințându-se unii pe alții.

Lui Roosevelt i-a răspuns Hitler și Mussolini, lui Hitler, Beck al Poloniei și apoi tot acestora d-l Chamberlain și apoi Daladier, iar acum în urmă iar Mussolini care spune că toate „țelurile“ Italiei „vor

fi alinse“.

Toți, buni de gură, spun că vreau pace, dar sunt strașnic pregătiți de război și că nu li teamă la unii de altul.

O bubă rea, mai are Europa acum, tot pe acolo prin apropierea Germaniei și se numește: Danzigul.

Dacă se va putea „opera“ cu bine buboiul acesta, Europa va mai răsufla puțin, altfel vom auzi numai vești rele ci și altceva mai rău.